

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de humilitatis virtute. ca. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

isti, vt virtutis operibus te parem fore diffidas, voto saltem aut lingua pcte languori remedium, aridamque ostentans manum, ad dominum suppliciter accede, & ipse postquam te pigritiæ tuæ pœnitere conspexerit, dicit tibi: Surge in medium, extende manum tuā. Tunc tu ope adiutus diuina, protinus exurges qui hæcenus iacueras, & in me dium stabis, in quo locus virtutis est. Nam extrema vitiosa sunt, dexteramque diu contractam extendere incipies, vt opereris bonum. Atque ita qui tua culpa inuiculis otii languorem patiebare, diuinae gratiæ curatione saluus euades.

Luca. 6.

De humilitatis virtute. Ca. XXI.

Porro, quoniam ad acquirendam diuinæ benignitatis gratiam, opus est humilitatis virtute, tempestiuū videtur, vt nunc de ipsa disseramus, dñs em̄ qui in altis habitat vt in psalmo dicitur, humilia respicit in cælo & in terra. Superbis resistit, humilib, autem dat gratiam. Et in alio psal. Excelsus (inqt) dñs humilia respicit, alta aut a longo cognoscit. Longe est em̄ ab eo qui inflatur, qui fastum fouet, seq̄ super alios erigit; & q̄to magis insolescit, tanto longius a deo recedit ad quem non est nobis accessus nisi per humilitatem, iuxta illud: Suscipiens mansuetos dñs, humilians aut peccatores vsq̄ ad terram. Quod & Salomon in Prouerb. confirmat, d. Ipse deludet illusores, & mansuetis dabit gratiam. Et Isaias, ppheta: Deus (inquit) in sancto habitas & cum contrito & humili spiritu, vt viuificet spiritum humilium, et viuificet cor contritorum. In eodem ppheta dñm andimus dicentem, Ad quem respiciam nisi ad pauperulum & contritum spiritu, & tementem sermones meos? Et in Zacharia: Conuertam manum meam ad paruulos. Quæ autem maior gratia humilibus in vita dari potuit, quam yæ religionis cognitio quæ in arcano latebat, & quam ne philosophi quidem inuenire poterant, eam nos CHRISTO monstrante didicimus. Vnde ipse ad patrem conuersus: Confiteor tibi (inquit) pater domine cæli & terræ, quia abscondisti

Psal. 112.

Psal. 137.

Psal. 46

Pro. 3.

Isa. 57.

Isa. 66

Zacha. 13.

Mat. 11

- Psal. 8.** hæc a sapientibus & prudentibus. & reuelasti ea paru-
lis. Paruuli sane atque humiles erant Apostoli, qui pri-
mi didicerunt vt alios docerent mysterium dei, de quib-
us in psalmo fuerat prædictum a propheta ad deũ di-
cente, Ex ore infantium & lactentium, hoc est, sermoni-
bus & per dicatione simplicium & vulgariũ hominũ
perfecisti laudem, laudem veritatis, laudem euangelij,
disciplinæq; salutaris, ut quam mundanæ sapientiæ a-
cumen inuestigare nequiuit eam piscatorum hebetudo
docere inciperet. Hinc est illud quod Paulus apostolus
ait, Stulta mundi elegit deus, vt cõfunderet sapientes,
& infirma mundi elegit deus, vt confundat fortia. Idẽ
dominus humilium precibus facilem se præbet, arro-
gantes vero nõ exaudit. Ideo Sophonias propheta hor-
tatur & ait, Quærite dominum omnes mansueti terræ
qui iudicium eius estis operati, quærite iustum, quæri-
te mansuetum. Sciebat enim vt iustus & mansuetus do-
minus exoretur, ad seruos iustos mansuetosq; spectare
Seruum quippe qui gratus charusq; domio suo fieri de-
siderat, mores eius imitari oportet. Nam quemadmo-
dum dissimiles inter se dissident ac disseparantur, ita si-
milium summa semper concordia est, & dũ paribus ni-
runtur studijs, mutua beneuolentia incalescunt. Quod
autem humiles exaudiat deus, per oēs fere diuinæ scri-
pturæ historias patet; Sancta vidua Iudith cum Holo-
pherne congressura, ciliciũ induit, ieiunat, orat, & ait:
Nec superbi ab initio placuerunt tibi, sed humilium &
mansuetorum semper tibi placuit deprecatio; & illa q-
dem sicut humiliter orauerat, ita quod volebat, perfe-
cit. Clamat in euangelio Ceterio; Domine non sum di-
gnus vt intres sub tectum meũ, & eadem hora qua sic
humiliatus est, quod petierat impetrauit, neq; em̄ fru-
stra scriptum est, Oratio humiliantis se nubes penetra-
bit, Chananaea mulier iam repulsam passa, iam in canũ
comparatione contempta quia ab humilitate non recessit,
meruit tandẽ exaudiri. Filius prodigus consumpto
patrimonio ad patrẽ cũ hũilitate reuersus, inuenit ve-
niam. Peccaui (ingt) in cælo & corã te, iam non sum dñ

gnus vocari filiustuus. Atq; ita hūiliatus āplexū meru-
it p̄ris osculū, indumēta, anulū, cōuiuū. Quod ergo lu-
xuria exhauferat, hūilitas reparauit. Publicanus peccat⁹ Luca. 18
percutit, cōsciūsq; delictorū, oculos in cælū non audet
attollere, & iustior redit pharisæo, qui ieiunabat, q; de-
cimas soluebat, qui bona multa faciebat. Illius em̄ pec-
cata deleuit hūilitas, huius merita corrumpit mentis ela-
tio. Nō sum sicut cæteri hoēs, inqt, & q; se cæteris p̄fer-
re nō dubitauit, publicano etiā postponendus iudicat.

De exaltatione humilium in lege.

Caput.

xxij.

Non solum quæ poposcerint humiles cō-
sequuntur, sed etiam mirabilium operum gra-
tia donantur & post hæc præmia beatitudinis
æternæ cumulatiuſ capiunt. Abraham puluerem & ci- Gen. 18.
nerem se esse dixit loquens cum deo, benediciturq; ei & Abraham.
semini eius. Iacob submittit se fratri Esau, atque illum Gen. 32.
dominum suum vocat, per nuntios ab eo captat bene- Iacob
uolentiā, mittit munera vt leniat iratum, & post hæc
gloriatuſ dicens, Vidi dominum facie ad faciem, & sal-
ua facta est anima mea, & tamen adhuc submissius agit
Obuiam enim factus fratri, septies pronus in terram Gen. 33.
adorat, donec proxime accederet. Atq; hac tanta subie-
ctione ab indignato fratre extorsit pietatem, ita vt il-
le quem perdere decreuerat, in eius collū ruens ipsum
amplexaretur, osculareturque dulcius quam dici que-
at, & fraterna teneritudine superatus fieret. Vnde rur-
sum b̄ndictionem accipit a dño, & indit ei nomen Isra-
el. i. vir videns deum. Deum ergo videre meretur, q; se
p̄pter deum hominibus humiliat atq; submittit. Loquē Exo. 3.
te dño de rubo corruit Moyses in faciem, & cum mitte Moyſes.
retur ad Pharaonem, educendiq; de Aegypto populi
dux constitueretur, indignū se fatebatur eo munere, at
q; id inire recusabat. p̄ illis etiā a qb. passus fuerat, in-
iuriā suppliciter deum deprecatus est. Quas ob res meru-
it fieri populi Israelitici liberator de Aegyptiaca serui